

(బ్రహ్మబాబా జీవితకథ)

నిశ్చింతాచక్రవర్తిగా తయారుచేసే స్నేహసాగరుడైన బాప్ దాదా సదా శుభచింతకులైన తన పిల్లలతో ఆన్నారు :-

ఈరోజు స్నేహసాగరుడైన బాప్ దాదా తన స్నేహి పిల్లలను చూసి హర్షిస్తున్నారు. ప్రతి ఒక స్నేహి ఆత్మకు ఒకే సంతగృత లేదా శ్రేష్టసంకల్పం ఉంది, అది ఏమిటంటే మేమందరం బాబా సమానంగా అవ్వాలి, స్నేహంలో లీనమైపోవాలి. స్నేహంలో లీనమవ్వటం అంటే బాబా సమానంగా అవ్వటం. బాప్ దాదా ద్వారా ప్రాప్తించిన స్నేహానికి, శక్తిశాలి పాలనకు మరియు లభించిన తరగని, అవినాశి ఖజానాలకు మేము తప్పక బదులు ఇవ్వాలి అని అందరి మనస్సులో ఇదే ధృఢసంకల్పం ఉంది. బదులుగా ఏమి ఇస్తారు? మనస్సు యొక్క స్నేహం తప్ప మరేదైనా మీ దగ్గర ఉందా? ఏది ఉన్నా అది కూడా బాబా ఇచ్చిందే కనుక ఇంకేమి ఏమి ఇస్తారు? బాబా సమానంగా అవ్వటమే బదులు ఇవ్వటం మరియు ఇది అందరు చేయగలరు.

బాప్ దాదా చూస్తున్నారు - ఈరోజుల్లో అందరి మనస్సులో విశేషంగా బ్రహ్మబాబా యొక్క స్మృతి ఎక్కువగా ప్రత్యక్షంగా ఉంది. శరీరం యొక్క స్మృతి కాదు కానీ చరిత్ర యొక్క మరియు విశేషతల యొక్క స్మృతి ఉంది. ఎందుకంటే అలౌకిక బ్రాహ్మణ జీవితం జ్ఞానస్వరూప జీవితం, జ్ఞానస్వరూపులు కనుక దేహస్మృతి కూడా దుఃఖపు అలను తీసుకురాదు. అజ్ఞాని జీవితంలో అయితే ఎవరినైనా గుర్తు చేసుకుంటే దేహమే ఎదురుగా వస్తుంది, దేహ సంబంధం ఉంటుంది కనుక దుఃఖం అనుభవం అవుతుంది. కానీ బ్రాహ్మణ పిల్లలైన మీకు బాబా యొక్క స్మృతి వస్తునే; మేము కూడా బాబా సమానంగా అవ్వాలి అని సమర్థత వస్తుంది. అలౌకిక తండ్రి యొక్క స్మృతి సమర్థతను అంటే శక్తిని ఇప్పిస్తుంది. కొంతమంది పిల్లలు మనస్సు యొక్క స్నేహాన్ని నయనాల యొక్క ముత్యాల ద్వారా కూడా ప్రకటిస్తున్నారు కానీ అవి దుఃఖం యొక్క వియోగం యొక్క కన్నీళ్ళు కాదు, స్నేహం యొక్క ముత్యాలు. మనస్పూర్వక కలయిక యొక్క స్నేహం. వియోగులు కాదు, రాజయోగులు. ఎందుకంటే మనస్పూర్వకమైన సత్యమైన స్నేహం అనేది త్వరత్వరగా మొదట నేను బాబాకు బదులు ఇవ్వాలి అని శక్తిని ఇప్పిస్తుంది. బదులు ఇవ్వటం అంటే సమానంగా అవ్వటం. ఈ విధి ద్వారా మీ స్నేహి బాప్ దాదాతో కలిసి మధుర ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళిపోతారు అంటే బాబా వెంట వెళ్ళిపోతారు. బదులు ఇవ్వాలి కూడా మరియు బాబా వెంట తిరిగి వెళ్ళిపోవాలి కూడా! అందువలన మీ యొక్క స్నేహం లేదా స్మృతి ప్రపంచానికి అతీతంగా మరియు బాబాకి ప్రియంగా తయారుచేసింది.

పిల్లల యొక్క సమర్థంగా తయారయ్యే సంకల్పం, సమానంగా అయ్యే ఉల్లాసం బాప్ దాదా చూస్తున్నారు. బ్రహ్మబాబా యొక్క విశేషతలను చూస్తున్నారు. ఒకవేళ బ్రహ్మబాబా యొక్క విశేషతలను వర్ణన చేస్తే ఎన్ని ఉంటాయి? ప్రతి అడుగులో విశేషత ఉండేది. సంకల్పంలో కూడా ప్రతి సమయం అందరినీ విశేషంగా తయారుచేయాలనే ఉత్సాహ, ఉల్లాసాలు ఉండేవి. తన వృత్తి ద్వారా ప్రతి ఆత్మను ఉత్సాహ, ఉల్లాసాలలోకి తీసుకువచ్చే విశేషత సదా ప్రత్యక్షరూపంలో చూసారు. మాట ద్వారా సదా ద్వైతం ఇప్పించేవారిగా, నిరాశలో ఉన్నవారిని ఆకలికి తీసుకువచ్చేవిధంగా, నిర్భల

ఆత్మను ఎగిరేకళ యొక్క విధి ద్వారా ఎగిరింపచేసే విధంగా, సేవకు యోగ్యంగా చేసేదిగా ఉండేది. ప్రతి మాట అమూల్యంగా, మధురంగా, యుక్తీయుక్తంగా ఉండేది. అలాగే కర్మలో పిల్లలతో పాటు ప్రతి కర్మలో సహయోగి అయ్యి కర్మయోగిగా చేసారు. కేవలం సాక్షి అయ్యి చూసేవారిగా ఉండేవారు కాదు కానీ స్థూలకర్మ యొక్క గొప్పతనం పిల్లలకు తెలియచేయటం కొరకు కర్మలో కూడా తోడుగా అయ్యారు. సదా కర్మ ద్వారా ఏ కర్మ నేను చేస్తానో నన్ను చూసి పిల్లలు స్వతహాగానే చేస్తారు అనే పాఠాన్ని చదివించారు. సంబంధ, సంపర్కంలో చిన్న పిల్లల సంబంధంలో తను కూడా పిల్లవాడి వలె అయ్యి వారిని సంతోషపరిచేవారు. వానప్రస్థీలను కూడా వానప్రస్థీ రూపంతో అనుభవీ అయ్యి సంబంధ, సంపర్కాల ద్వారా సదా ఉత్సాహ, ఉల్లాసాలోకి తీసుకువచ్చారు. బాలలతో బాల రూపం, యువకులతో యువకుని రూపంతో మరియు వృద్ధులతో వృద్ధునిగా అయ్యి సదా ముందుకు తీసుకువెళ్ళేవారు. సంబంధ, సంపర్కాల ద్వారా సదా ప్రతి ఒక్కరికి నావారు అని అనుభవం చేయించారు. చిన్న పిల్లవాడు కూడా బాబా నన్ను ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నారో అంతగా ఎవరినీ ప్రేమించరు అనేవాడు. ప్రతి ఒక్కరికి ఎంత ప్రేమ ఇచ్చారంటే ప్రతి ఒక్కరు బాబా నా వాడు అనుకునేవారు. ఇదే సంబంధ, సంపర్కం యొక్క విశేషత. చూసే విషయంలో ప్రతి ఆత్మ యొక్క విశేషతను లేదా గుణాన్ని చూసేవారు. ఆలోచించటంలో కూడా, వీరు మాలలో చివరి నెంబర్ పూస అని తెలిసినప్పటికీ అటువంటి ఆత్మల పట్ల కూడా సదా ముందుకు వెళ్ళాలి అనుకుని ప్రతి ఆత్మ పట్ల శుభచింతన ఉండేది. ఈ విశేషతలన్నింటినీ పిల్లలందరు అనుభవం చేసుకున్నారు. ఈ అన్ని విషయాలలో సమానంగా అవ్వటం అంటే తండ్రిని అనుసరించటం. ఇలా అనుసరించడం ఏమైనా కష్టమా? దీనినే స్నేహం, దీనినే బదులు ఇవ్వటం అంటారు.

ప్రతి ఒక బిడ్డ ఇప్పటి వరకు ఎంత బదులు ఇచ్చారు? అని బాప్ దాదా చూస్తున్నారు. లక్ష్యం అయితే అందరికీ ఉంది కానీ ప్రత్యక్షజీవితంలోనే నెంబర్ ఉంది. అందరు మొదటి నెంబర్ గా అవ్వాలనుకుంటున్నారు, రెండు, మూడు నెంబర్లుగా అవ్వడానికి ఎవరు ఇష్టపడరు. ఇలా లక్ష్యం శక్తిశాలిగా బాగా పెట్టుకున్నారు కానీ లక్ష్యం మరియు లక్షణాలు సమానంగా అవ్వటమే - సమానంగా అవ్వటం. బ్రహ్మీబాబా ధైర్యంతో తొలి అడుగు ఏమి వేసారు? ఆ అడుగు ద్వారానే ఆది నుండి స్వయాన్ని కోటానుకోట్ల భాగ్యవంతులుగా అనుభవం చేసుకున్నారు, ఆ అడుగు ఏమిటి? ధైర్యం యొక్క తొలి అడుగు - అన్ని విషయాలలో సమర్పణ అవ్వటం. అన్నింటినీ సమర్పణ చేసారు. ఏమోతుందో, ఎలా అవుతుందో అని ఏమీ ఆలోచించలేదు. ఒక సెకనులో బాబా యొక్క క్రేష్ట సలహానుసారంగా బాబా సైగ చేసారు, బాబా సైగ చేయగానే బ్రహ్మీబాబా కర్మ చేసారు లేదా అడుగు వేసారు. దీనినే ధైర్యం యొక్క మొదటి అడుగు అంటారు. తనువుని కూడా సమర్పణ చేసారు. మనస్సుని కూడా సదా మన్మనాభవ యొక్క విధి ద్వారా సిద్ధిస్వరూపంగా చేసుకున్నారు. అందువలన మనస్సు అంటే ప్రతి సంకల్పంలో సిద్ధి అంటే సఫలతా స్వరూపంగా అయ్యారు. ధనాన్ని కూడా భవిష్యత్తు యొక్క చింత ఏదీ లేకుండా నిశ్చింతగా ధనాన్ని కూడా సమర్పణ చేసారు ఎందుకంటే ఇది ఇవ్వటం కాదు కానీ కోటానుకోట్లు పొందటం అనే నిశ్చయం ఉండేది. అలాగే సంబంధాన్ని కూడా సమర్పితం చేసారు అంటే లౌకిక సంబంధాలను అలౌకిక సంబంధంలోకి పరివర్తన చేసుకున్నారు. వదలలేదు, కళ్యాణం చేసారు, పరివర్తన చేసారు. నా బుద్ధి అనే దానిని, అభిమానం యొక్క బుద్ధిని సమర్పణ చేసారు. అందువలన ఆత్మ, మనస్సు,

బుద్ధి ద్వారా సదా నిర్మలంగా, శీతలంగా, సుఖదాయిగా అయిపోయారు. లౌకిక పరివారం నుండి మరియు ప్రపంచం యొక్క అజ్ఞాని ఆత్మల నుండి పరిస్థితులు వచ్చాయి కానీ సంకల్పంలో కానీ, స్వప్నంలో కానీ ఎప్పుడూ సంశయం యొక్క సూక్ష్మ స్వరూపం రాలేదు, సంకల్పమాత్రంగా కూడా అలజడిలోకి రాలేదు. బ్రహ్మబాబా యొక్క విశేష అద్భుత విషయం ఏమిటంటే, మీ అందరి ఎదురుగా సాకార రూపంలో బ్రహ్మబాబా ఉదాహరణగా ఉన్నారు కానీ బ్రహ్మబాబా ఎదురుగా ఏ సాకార ఉదాహరణ లేదు. కేవలం స్థిరమైన నిశ్చయం మరియు బాబా శ్రీమతమే ఆధారం. మీకైతే చాలా సహజం, తర్వాత వచ్చేవారికి ఇంకా సహజం. ఎందుకంటే అనేకాత్మల పరివర్తన యొక్క శ్రేష్టజీవితం మీ ఎదురుగా ఉదాహరణగా ఉంటుంది. ఇది చేయాలి, ఇలా తయారవ్వాలి అని స్పష్టంగా ఉంటుంది. అందువలన మీకు ఎందుకు?, ఏమిటి? అనే ప్రశ్నలు వచ్చే అవకాశం లేదు, అన్నీ చూస్తున్నారు. కానీ బ్రహ్మబాబాకి ప్రశ్నలు వచ్చే అవకాశం ఉంది. ఏమి చేయాలి, ఇక ముందు ఏమౌతుందో, ఒప్పు చేస్తున్నానా లేదా తప్పు చేస్తున్నానా ఇలా సంకల్పాలు రావటం సంభవం కానీ సంభవాన్ని అసంభవంగా చేశారు. ఒకే బలం, ఒకే నమ్మకం వీటి ఆధారంగా నిశ్చయబుద్ధి నెంబర్వన్ విజయిగా అయిపోయారు. ఈ సమర్పణత కారణంగానే బుద్ధి సదా తేలికగా ఉండేది, బుద్ధిపై ఏ భారం ఉండేది కాదు. మనస్సు నిశ్చింతగా ఉంది. ముఖంలో సదా నిశ్చింతాచక్రవర్తి యొక్క గుర్తులు స్పష్టంగా చూసారు. ఆదిలో ఒకసారి 350 మంది పిల్లలకి రాట్టలు చేయడానికి పిండి లేదు మరియు సమయానికి పిల్లలకు భోజనం పెట్టాలి! ఆలోచించండి, అటువంటి సమయంలో ఎవరైనా నిశ్చింతగా ఉండగలరా? ఒంటి గంటకు గంట మ్రోగించాలి, 11 గంటల వరకు పిండి లేదు, అలాంటి సమయంలో ఎవరు నిశ్చింతగా ఉండగలరు? అటువంటి పరిస్థితిలో కూడా బ్రహ్మబాబా హర్షితంగా, అచంచలంగా ఉన్నారు. ఇది బాబా బాధ్యత, నాది కాదు, నేను కూడా బాబా బిడ్డను, బాబా వాడిని, నేను నిమిత్తుడను ఇలా నిశ్చయంగా మరియు నిశ్చింతగా ఎవరు ఉండగలరు? మనస్సు, బుద్ధితో సమర్పితం అయిన ఆత్మ ఉండగలదు. ఏమౌతుందో తెలియదు, అందరు ఆకలితో ఉండిపోరు కదా, అది అప్పుడు కదా, అలా అప్పుడు కదా ఇలా వ్యర్థసంకల్పాలు లేదా సంశయసంకల్పాలు వచ్చే అవకాశం ఉన్నప్పటికి బాబా రక్షకుడు, కళ్యాణకారి అని సమర్థ సంకల్పాలే నడిచాయి. ఇదే సమర్పణ యొక్క విశేషత. ఎలా అయితే బ్రహ్మబాబా సమర్పణ యొక్క ధైర్యం యొక్క తొలిఅడుగు వేసారో అలాగే తండ్రిని అనుసరించండి. నిశ్చయానికి విజయం తప్పక లభిస్తుంది. అప్పుడు సమయానికి పిండి వచ్చేసింది, గంట కూడా మ్రోగించారు మరియు పాస్ అయిపోయారు. దీనినే ప్రస్ఫూర్తకం అంటే వంకర మార్గానికి వెళ్ళకుండా కళ్యాణం యొక్క బిందువు పెట్టడం అంటారు. బిందువు పెట్టాలి. ఈ విధి ద్వారానే పరిస్థితి సహజం అవుతుంది మరియు సిద్ధి కూడా ప్రాప్తిస్తుంది. బ్రహ్మబాబా యొక్క అద్భుతం ఇదే. ఈరోజు మొదటి ఒక అడుగు చెప్పాను. చింత యొక్క బరువు నుండి నిశ్చింత అయిపోండి. దీనినే స్నేహానికి బదులు ఇవ్వటం అంటారు. మంచిది!

సదా ప్రతి అడుగులో బాబాని అనుసరించేవారికి, ప్రతి అడుగులో స్నేహానికి బదులు ఇచ్చేవారికి, సదా నిశ్చయబుద్ధి అయ్యి నిశ్చింత చక్రవర్తిగా ఉండేవారికి, మనసా, వాచా, కర్మణా, సంబంధంలో బాబా సమానంగా అయ్యేవారికి, సదా శుభచింతకులకు, సదా ప్రతి ఒక్కరిలో విశేషతను చూసేవారికి, ప్రతి ఆత్మను సదా ముందుకు తీసుకువెళ్ళేవారికి, ఈవిధమైన బాబా సమానమైన పిల్లలకు స్నేహి బాబా యొక్క స్నేహ సంపన్న ప్రിയస్మృతులు మరియు సమస్థిత